

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/53/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200354
Dátum vydania rozhodnutia: 05.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200354.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľov (pôvodne žalobcov): 1. Ing. T. L., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 2. Z. O., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 3. P. S., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 4. T. S., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 5. H. K., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 6. J. Y., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 7. Ing. G. Y., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 8. Mgr. Z. X., PhD., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 9. RNDr. L. X., PhD., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 10. Q. U., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 11. T. W., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 12. Mgr. W. W., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 13. Y. W., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 14. C. W., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 15. Ing. U. T., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 16. Q. L., narodený XX.XX.XXXX, X., X., 17. C. L., narodená XX.XX.XXXX, X. XXX, X., 18. Q. P., narodená XX.XX.XXXX, X., X., 19. N. P., narodený XX.XX.XXXX, X., X., všetci právne zastúpení: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, Odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, Košice, za účasti ďalšieho účastníka konania: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., Komenského 50, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OU-KE-OOP3-2017/006856/VIC zo dňa 28. februára 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľov 1/ - 19/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/19/2017-117 zo dňa 23. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľov 1/- 19/ (pôvodne žalobcov 1/ až 19) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/19/2017-117 zo dňa 23. mája 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odkladný účinok kasačnej sťažnosti sťažovateľa n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou žalobcovia 1/ - 16/ navrhli zrušiť rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OOP3-2017/006856/VIC zo dňa 28. februára 2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie a súčasne žiadali zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie aj prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-KS-OSZP-2016/012776 zo dňa 16. novembra 2016 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým tento rozhodol, že kanalizácia odvádzajúca splaškové odpadové vody z bytových domov súpisného č. XXX, XXX, XXX v obci Bukovec, odvádzaná do septika v areáli „Úpravne vody Bukovec“ sa nepovažuje za verejnú kanalizáciu.

2. Žalobcovia 1/ - 16/ žiadosťou doručenou prvostupňovému orgánu dňa 20. októbra 2016 tento žiadali, aby určil kanalizáciu vo vlastníctve ďalšieho účastníka odvádzajúcu splaškové odpadové vody z bytových domov súpisného č. XXX, XXX, XXX v obci Bukovec do septika v areáli „Úpravne vody Bukovec“ za verejnú kanalizáciu podľa § 3 ods. 5 a § 36 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 442/2002 Z. z.“).

3. Krajský súd poukázal na vyjadrenie ďalšieho účastníka, ktorý reagoval predložením rozhodnutia prvostupňového orgánu zo dňa 9. apríla 2018, ktorým povolil vypúšťanie odpadových vôd z kalových lagún úpravovne vody Bukovec a splaškových odpadových vôd zo septika na parcele 404/7 v k.ú. X. do vodného toku Ida. V podmienkach prevádzkovania uložil technické podmienky na vypúšťanie odpadových vôd z areálu úpravovne Bukovec vrátane kalových lagún septika do povrchových vôd. Uložil ďalšiemu účastníkovi zabezpečiť v termíne do 31. marca 2020 zosúladenie spôsobu likvidácie splaškových odpadových vôd z bytových domov č. XXX, XXX, XXX (na parcelách č. 403/9, č. 403/10 a č. 403/11 v k. ú. X.) zaústených do septika (na parcele č. 404/7 v k. ú. X.) a následne do spoločnej kanalizácie ústiacej do vodného toku Ida s platnou legislatívou na úseku ochrany vôd. Uvedené predstavuje alternatívu, ktorej využitie bolo nevyhnutné pre neochotu vlastníkov bytových domov spolupodieľať sa na riešení situácie.

4. Krajský súd sa stotožnil so záverom o dostatočne zistenom skutkovom stave. Skutkový stav v nie malej miere spočíva vo vývoji vlastníckych vzťahov k vodnej stavbe Vodárenská nádrž Bukovec 1 - stavba. V tejto sa odvádzajú splaškové a odpadové vody z dotknutých bytových domov. Vlastníkom kanalizácie bol právny predchodca ďalšieho účastníka. Vodná stavba Vodárenská nádrž Bukovec bola v minulosti povolená a kolaudovaná a napokon úradmi štátnej správy na úseku ochrany vôd a životného prostredia doposiaľ sledovaná. Splaškové a odpadové vody z bytových domov žalobcov len nepatrnou mierou naplňajú uvedené zariadenie v dôsledku užívania svojich bytov za tri bytové domy v rozsahu 1151 m³. Celkové množstvo vôd z povrchového odtoku z kalových lagún v roku 2016 však činilo 428885 m³, úžitková voda 185583 m³, len 0,27 % z celkového množstva odpadových vôd v porovnaní s množstvom technologických odpadových vôd. Aj preto určenie zariadenia, ktoré je tak nepatrnou súčasťou vodnej stavby za verejnú kanalizáciu nespĺňa podmienky § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z.

5. Dotknutá kanalizácia nemôže byť verejnou, lebo stavebný objekt je priemyselnou kanalizáciou vybudovanou v minulosti a doposiaľ slúžiaci na odvod vôd k vodnej stavbe Vodárenská nádrž Bukovec 1 - stavba vo vlastníctve ďalšieho účastníka. Splaškovú kanalizáciu odvádzajúcu z bytov žalobcov a troch bytových domov do septika, nie je možné preto určiť ako verejnú, avšak nie pre nevyriešenie vzťahov a povinností udržiavateľa kanalizácie v súvislosti s predajom bytových jednotiek, ale pre neexistenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcami a ďalším účastníkom resp. jeho právnym predchodcom. Žalobcovia 1/ - 16/ dostatočne nepreukázali, že je ohrozené zdravie ľudí, zvierat alebo životné prostredie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. a nebolo zistené ani odpojenie bytových domov od kanalizácie.

6. Krajský súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že vodné dielo Bukovec bolo vybudované v 60. rokoch a v súvislosti s touto výstavbou bolo vydané v roku 1994 povolenie na vypúšťanie odpadových vôd podľa zákona o vodách účinného v tom čase. Súčasne boli kalové polia, kam smerovali

aj odpady z 12 bytových jednotiek cez dvojkomorový septik, naplnené spolu s vodami z kalových poli Bukovec spoločnou kanalizáciou do potoka Ida. Splašková kanalizácia z bytových domov žalobcov 1/ - 16 tvorí nepatrný podiel na odvádzaní tejto zachytávanej kalnej a splaškovej odpadovej vody. Vlastník septiku tak prevádzkovo kanalizáciu odvádzajúcu splaškovú vodu a odpadovú vodu z bytových domov bez zmluvy so žalobcami. Poukázal na § 86 ods. 2 stavebného zákona, v zmysle ktorého platí, že správne orgány sú oprávnené rozhodovať o náprave v prevádzke i využívaní označenej kanalizácie. Toto neumožňuje, aby príslušný správny orgán rozhodol o vyhlásení predmetnej kanalizácie za verejnú, keďže kanalizácia, do ktorej sú splaškové odpadové vody z bytových domov zaústené, je priemyselnou kanalizáciou a súčasne pri rozhodovaní podľa § 36 ods. 5 písm. b) zákona č. 442/2002 Z. z. sa musí prihliadať na to, či kanalizácia spĺňa, charakteristiku verejnej kanalizácie, v zmysle jednotlivých ustanovení zákona č. 442/2002 Z. z. o VV a VK (napr. § 2 písm. b), d), § 3 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z. z.), resp. či sú splnené všeobecné technické požiadavky na jej zriaďovanie a prevádzkovanie (§ 11, § 16 a § 18 zákona č. 442/2002 Z. z.) a zabezpečené plnenie povinnosti vlastníka verejnej kanalizácie a prevádzkovateľa verejnej kanalizácie. Sledovanie či technické riešenie v súčasnosti zodpovedá požiadavkám § 36 ods. 7 vodného zákona, pokračuje a celkovo komunálne odpadové vody a organicky znečistené priemyselné odpadové vody vypúšťané do povrchových vôd pred ich vypúšťaním musia prejsť sekundárnym čistením, prípadne primeraným čistením, ktoré zaručia limitné hodnoty znečistenia za bežných klimatických podmienok.

7. Ďalej krajský súd poukázal na to, že kvalita septika bola spochybnená. K námietke neodôvodnenia napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že opomína výklad dotknutých ustanovení zákona s Ústavou SR v jej čl. 40 prvá veta a čl. 44 ods. 1, pri ktorej vychádza z námietky, že predložil úradu stanovisko Úradu verejného zdravotníctva na podporu svojich tvrdení, krajský súd uviedol, že dotknuté články je potrebné vykladať v komplexe zákonných ustanovení, pretože platí, že podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na priaznivé životné prostredie. Podľa čl. 44 ods. 3 Ústavy SR nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky, ale podľa čl. 44 ods. 6 Ústavy SR podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 5 ustanovuje zákon. V tomto prípade ide o vodný zákon, stavebný zákon a to v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 442/2002 Z. z. Vo vzťahu k žalobným námietkam podľa § 191 ods. 1 písm. f) a g) SSP krajský súd uviedol, že nenašiel v obsahu žaloby argumentáciu na ich podporu a týmto námietkam nekorešponduje ani obsah administratívnehopisu.

8. Sťažovatelia 1/-19/ zastúpení advokátkou podali proti napadnutému rozsudku krajského súdu včas kasačnú sťažnosť. Sťažovatelia 14/ C. W., 17/ C. L. a 19/ N. P. neboli v postavení žalobcov v konaní pre krajským súdom, avšak sú právnyimi nástupcami vlastníkov bytov v bytovom dome č. XXX, o čom predložili list vlastníctva č. XXXX.

9. Sťažovatelia 1/-19/ namietali závery krajského súdu ohľadom otázky vlastníctva kanalizácie a ohľadom nepatrného množstva odpadových vôd produkovaných sťažovateľmi, keďže podľa ich názoru uvedené nemalo relevanciu pre posúdenie veci. Krajský súd sa mal zaoberať výlučne otázkou splnenia podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. Mal riešiť teda to, či by v prípade zrušenia tejto kanalizácie mohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia ľudí, zvierat alebo ochrany životného prostredia a koľko producentov je napojených na kanalizáciu. Otázka objemu nebola podstatná.

10. Pre označenie kanalizácie ako verejnej je podstatné len to, či nedochádza k ohrozeniu zdravia ľudí, zvierat alebo ochrany životného prostredia a koľko producentov je napojených na kanalizáciu. V tejto súvislosti sa sťažovatelia 1/- 19/ domnievajú, že krajský súd nesprávne vykladá § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. Vo vzťahu k záverom ohľadom nemožnosti určenia kanalizácie ako verejnej, keďže ide o priemyselnú kanalizáciu sťažovatelia 1/-19/ namietajú, že § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. nikde nevyklučuje, aby bola aj priemyselná kanalizácia verejnou kanalizáciou. Sťažovatelia 1/ - 19/ sa domnievajú, že aj na základe vyjadrenia Úradu verejného zdravotníctva bolo v konaní dostatočne preukázané, že v prípade zrušenia kanalizácie by bolo ohrozené zdravie o. i. ľudí, keďže by hrozilo šírenie infekčných chorôb. Kritéria uvedené v § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. sú podľa sťažovateľov jedinými kritériami pre určenie kanalizácie ako verejnej. Krajský súd sa nezaoberal

tvrdením, že v prípade dotknutého septika ide o malú čističku vôd podľa normy STN EN12566-1/A1 2005 (76 6403). V tejto súvislosti ďalej uvádzajú, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi otázkami, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie. Správne orgány aj krajský súd nesprávne vyhodnotili list Úradu verejného zdravotníctva, keď tento považovali za nedostatočný dôkaz. S poukazom na § 443 ods. 1 SSP namietali nesprávne poučenie o možnosti podať kasačnú sťažnosť, keďže krajský súd uviedol lehotu v dĺžke 30 dní, pričom správne mal uviesť jeden mesiac. Záverom navrhli priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok s poukazom na § 447 ods. 1 SSP a s odôvodnením, že v danom prípade hrozí vážna ujma na zdraví sťažovateľov, ako aj ujma na životnom prostredí.

11. Ďalší účastník konania sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu, ako aj napadnutým rozhodnutím žalovaného. S poukazom na § 2 písm. b) a d) a § 3 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z. nesúhlasil s tvrdením sťažovateľov, že na prejednávanú vec bolo potrebné aplikovať výlučne § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. Uviedol, že z citovaných ustanovení je zrejmé, že verejné kanalizácie sa zriaďujú vo verejnom záujme, teda primárne na hromadné odvádzanie odpadových vôd zo sídelných útvarov, ktoré je definované zákonom prostredníctvom určenia minimálnej dennej produkcie odpadových vôd. Dotknutá kanalizácia bola vybudovaná ako priemyselná kanalizácia, ktorá samostatným kanalizačným potrubím odvádzala odpadové vody z kalových polí, do ktorých boli zaústené odpadové vody zo septiku z bytových domov sťažovateľov. Nie je tak splnený ani prvý definíčný znak verejnej kanalizácie, ktorým je, že ide o prevádzkovo samostatný súbor objektov a zariadení slúžiacich na odvádzanie odpadových vôd. Taktiež znak neškodného odvádzania, príp. čistenia odpadových vôd v danom prípade nie je naplnený. Správne orgány správne konštatovali, že k zrušeniu existujúcej stavby kanalizácie môže dôjsť len na základe právoplatného povolenia vydaného podľa § 26 vodného zákona, v ktorom budú riešené podmienky zrušenia a teda neexistuje reálne riziko ohrozenia zdravia sťažovateľov. Je teda povinnosťou vlastníkov nehnuteľnosti a pôvodcov odpadových vôd zabezpečiť ich likvidáciu v súlade s platným právnym stavom. Na základe uvedeného ďalší účastník navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol.

13. Preskúmaním veci najmä s ohľadom na obsah námietok uvedených v kasačnej sťažnosti kasačný súd zistil, že kľúčovým aspektom v prejednávanvej veci je posúdenie otázky, či je možné kanalizáciu, o akú ide vo veci samej považovať za verejnú a, či je pre takéto posúdenie postačujúca aplikácia výlučne len § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. bez ďalšieho.

14. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov sa verejnou kanalizáciou rozumie prevádzkovo samostatný súbor objektov a zariadení slúžiacich verejnej potrebe na hromadné odvádzanie odpadových vôd umožňujúcich neškodný príjem, odvádzanie a spravidla aj čistenie odpadových vôd.

15. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov, ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, zvierat alebo ochrany životného prostredia a ak sú na vodovod alebo kanalizáciu pripojení aspoň dvaja odberatelia alebo producenti, okresný úrad môže určiť, že takýto vodovod alebo kanalizácia sa za verejný vodovod alebo za verejnú kanalizáciu považuje.

16. Kasačný súd konštatuje, že výpočet podmienok, ktoré musí kanalizácia spĺňať na to, aby mohla byť považovaná za verejnú je determinovaný pojmovými znakmi, uvedenými v § 2 písm. b) v spojení s písm. d) zákona č. 442/2002 Z. z. Pre takéto určenie je potrebné, aby v prípade dotknutej kanalizácie išlo o

prevádzkovo samostatný súbor objektov a zariadení, ktorý v zmysle citovaného ustanovenia zahŕňa nasledovné atribúty: 1) existencia verejnej potreby; 2) hromadné odvádzanie odpadových vôd; 3) neškodné odvádzanie odpadových vôd a 4) (spravidla) čistenie odpadových vôd.

17. Za verejnú kanalizáciu môže byť preto určené iba zariadenie, ktoré technicky spĺňa pojmové znaky kanalizácie a vyhovuje požiadavkám ochrany životného prostredia. Verejná kanalizácia je v podstate iba určenie právneho režimu tohto zariadenia.

18. V danom prípade preukázateľne nie je naplnený znak neškodného odvádzania odpadových vôd. Táto podmienka je absolútna a vychádza z toho, že v súčasnosti platná a účinná právna úprava predpokladá určité zabezpečenie štandardov vo vzťahu k ochrane životného prostredia (in concreto vodný zákon - ochrana vôd).

19. S ohľadom na vyššie uvedené a aplikáciou systematického a teleologického výkladu možno dospieť k záveru, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. obsahuje kompetenciu resp. oprávnenie okresného úradu, aby mohol rozhodnutím určiť, že aj kanalizácia, ktorá neslúži na hromadné odvádzanie odpadových vôd sa za verejnú kanalizáciu bude považovať, ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, zvierat alebo ochrany životného prostredia. Citované ustanovenie možno pri rozhodovaní podľa § 36 ods. 5 písm. b) zákona č. 442/2005 Z. z., kedy okresný úrad rozhoduje v pochybnostiach, či sa kanalizácia považuje za verejnú kanalizáciu podľa tohto zákona, aplikovať až subsidiárne k § 2 písm. b) v spojení s písm. d) zákona č. 442/2002 Z. z.

20. Na hľadisko ochrany zdravia ľudí nemožno nazerať výlučne z pohľadu vlastníkov bytov ako pôvodcov odpadových vôd, keďže tieto sú vypúšťané do vodného toku Ida. Ochrana zdravia ľudí má širší, komplexný charakter a týka sa aj verejnosti, ktorá sa buď zdržiava alebo používa tento vodný zdroj.

21. Kasačný súd má za preukázaný skutkový stav zistený správnyimi orgánmi a z tohto vyplýva, že kanalizácia, o akú ide v prejednávanej veci nespĺňa podmienky, ktoré možno charakterizovať ako absolútne tzn. bezvýnimčné. Žalovaný ako krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadali, racionálne odôvodnili svoje úvahy a vyvodili správne skutkové a právne závery, s ktorými sa kasačný súd stotožňuje.

22. Len nad rámec, keďže predmetom rozhodovania správnych orgánov v tomto prípade nebolo ani alternatívne riešenie situácie splaškových odpadových vôd z dotknutých bytových domov žalobcov, ani otázka odstránenia vodnej stavby kasačný súd uvádza, že v záujme zabezpečenia verejného záujmu spočívajúceho v dôslednej ochrane zdravia najmä obyvateľov dotknutých bytových domov a taktiež ochrany životného prostredia bude ďalej potrebné nájsť urýchlené alternatívne riešenie vzniknutej situácie v súčinnosti s obcou Bukovec, ktoré bude v čo najväčšej možnej miere zohľadňovať záujmy oboch strán. Pre nájdenie tohto riešenia je však potrebné, aby sťažovatelia 1/-19/ poskytli súčinnosť resp. prejavili aktívny prístup, keďže ako vlastníci užívateľia bytov nemajú žiadny zmluvný základ pre likvidáciu ich odpadových vôd prostredníctvom zariadení ďalšieho účastníka. Na potrebu riešiť situáciu s likvidáciou odpadových vôd z bytových domov boli už niekoľkokrát upozornení, doposiaľ sa táto situácia nevyriešila. Zo skutočnosti, že sťažovatelia 1/-19/ žiadali o určenie kanalizácie za verejnú vyplýva, že doteraz takýto charakter nemala. Spor má výrazné znaky súkromnej povahy, keď byty prevádzkané do vlastníctva sťažovateľov 1/-19/ nemali riadne (zmluvne) zabezpečenú likvidáciu odpadových vôd, resp. vlastným, životnému prostrediu vyhovujúcim zariadením.

23. Vzhľadom na uvedené kasačný súd v zmysle § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

24. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal, žalovanému ich náhrada

nevyplýva zo zákona a ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP, keďže mu nevznikli trovy v súvislosti s plnením povinnosti.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

26. Podľa § 447 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

27. Senát najvyššieho súdu nezistil v danej veci procesné dôvody na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP, keďže sťažovatelia 1/- 19/ nepreukázali, že by právnymi následkami napadnutého rozsudku krajského súdu hrozila závažná ujma. Na doterajšom právnom statuse kanalizácie nenastala žiadna zmena (nešlo o odňatie priznaného statusu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.